

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 18.10.1974

Časová verzia predpisu účinná od: 18.10.1974

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

96

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 15. augusta 1974

o Dohovore o potlačení protiprávneho zmocnenia sa lietadiel

Dňa 16. decembra 1970 bol v Haagu podpísaný Dohovor o potlačení protiprávneho zmocnenia sa lietadiel.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval s výhradou k článku 12 odseku 1. Československá ratifikačná listina bola uložená 6. apríla 1972 u vlád Zväzu sovietskych socialistických republík, Veľkej Británie a Severného Írska a Spojených štátov amerických.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 13 dňom 14. októbra 1971. Pre Československú socialistickú republiku nadobudol platnosť 6. májom 1972.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

DOHOVOR o potlačení protiprávneho zmocnenia sa lietadiel

Štáty, ktoré sú stranami tohto Dohovoru, uvedomujúc si, že protiprávne činy zmocnenia sa lietadiel alebo výkonu kontroly nad nimi v priebehu letu ohrozujú bezpečnosť osôb a majetku, majú vážne dôsledky pre prevádzku leteckých služieb a podkopávajú dôveru národov sveta v bezpečnosť civilnej leteckej dopravy; uvedomujúc si, že výskyt takých činov vedie k vážnemu znepokojeniu; uvedomujúc si, že na to, aby sa predišlo takým činom, je naliehavo potrebné zabezpečiť vhodné opatrenia na potrestanie páchatel'ov, dohodli sa na tomto:

Článok 1

Ktorákoľvek osoba, ktorá na palube lietadla v priebehu letu:

- a) protiprávne za použitia násilia alebo hrozby násilím alebo akejkoľvek inej formy zastrašovania sa zmocní tohto lietadla alebo vykonáva nad ním kontrolu alebo sa pokúsi o akýkoľvek taký čin, alebo
- b) je spolupáchatel'om osoby, ktorá pácha alebo sa pokúsi spáchať taký čin, spácha trestný čin (ďalej len „trestný čin“).

Článok 2

Každá zmluvná strana sa zaväzuje, že pre tento trestný čin ustanoví prísne tresty.

Článok 3

1. Na účely tohto Dohovoru sa lietadlo považuje za lietadlo za letu v ktoromkoľvek čase od okamihu, keď všetky jeho vonkajšie dvere sa uzavrujú po nastúpení cestujúcich na palubu, až do okamihu, keď ktorékoľvek z týchto dverí sa otvoria na výstup. V prípade núteného pristátia sa let považuje za trvajúci až do tých čias, keď príslušné orgány prevezmú zodpovednosť za lietadlo, osoby a majetok na palube.
2. Tento Dohovor sa nevzťahuje na lietadlá používané na vojenské, colné alebo policajné účely.
3. Tento Dohovor sa bude používať len vtedy, keď miesto štartu alebo miesto skutočného pristátia lietadla, na palube ktorého k trestnému činu došlo, sa nachádza mimo územia štátu, v ktorom sa toto lietadlo registruje; nie je rozhodujúce, či lietadlo podniká medzinárodný alebo vnútroštátny let.
4. Tento Dohovor sa nevzťahuje na prípady uvedené v článku 5, ak miesto štartu a miesto skutočného pristátia lietadla, na palube ktorého k trestnému činu došlo, sa nachádza na území toho istého štátu, ak je tento štát jedným zo štátov uvedených v tomto článku.
5. Bez ohľadu na odseky 3 a 4 tohto článku sa články 6, 7, 8 a 10 použijú nezávisle od toho, kde je miesto štartu alebo miesto skutočného pristátia lietadla, ak sa páchatel' alebo údajný páchatel' zistí na území iného štátu než štátu, v ktorom sa lietadlo registruje.

Článok 4

1. Každá zmluvná strana urobí také opatrenia, ktoré budú potrebné na založenie jej jurisdikcie nad trestným činom alebo akýmkoľvek iným násilným činom proti cestujúcim alebo posádke spáchaným údajným páchatel'om v súvislosti s trestným činom, v týchto prípadoch:
 - a) ak je trestný čin spáchaný na palube lietadla registrovaného v tomto štáte;
 - b) keď lietadlo, na palube ktorého bol trestný čin spáchaný, pristane na jeho území s údajným páchatel'om ešte na palube;
 - c) ak je trestný čin spáchaný na palube lietadla prenajatého bez posádky prevádzkovateľovi, ktorý má svoje hlavné pôsobisko alebo, ak nemá žiadne také pôsobisko, ktorý má svoje trvalé bydlisko v tomto štáte.
2. Každý zmluvný štát urobí aj také opatrenia, ktoré sú potrebné na založenie jeho jurisdikcie nad trestným činom v prípade, keď údajný páchatel' je na jeho území a keď ho nevydá v súlade s článkom 8 žiadnemu štátu uvedenému v odseku 1 tohto článku.
3. Tento Dohovor nevyklučuje trestnú právomoc vykonávanú v súlade s vnútorným právom.

Článok 5

Zmluvné štáty, ktoré zriadia organizácie pre spoločnú prevádzku leteckej dopravy alebo medzinárodné lietadlá podliehajúce spoločnej alebo medzinárodnej registrácii, určia medzi sebou vhodným spôsobom pre každé lietadlo štát, ktorý bude vykonávať jurisdikciu a bude na účel tohto Dohovoru štátom registrácie a upovedomí o tom Medzinárodnú organizáciu pre civilné letectvo, ktorá oznámi túto informáciu všetkým štátom, ktoré sú stranou tohto Dohovoru.

Článok 6

1. Ak je ktorýkoľvek zmluvný štát, na území ktorého sa páchatel' alebo údajný páchatel' nachádza, dostatočne presvedčený o tom, že ho na to okolnosti oprávňujú, vezme ho do väzby alebo urobí iné opatrenia, aby zabezpečil jeho prítomnosť. Väzba a iné opatrenia sa budú spravovať zákonmi tohto štátu, môžu však trvať len tak dlho, ako je potrebné pre začatie trestného alebo vydávacieho konania.
2. Taký štát okamžite vykoná predbežné vyšetrovanie skutočností.
3. Ktorejkoľvek osobe, ktorá je vo väzbe podľa odseku 1 tohto článku, sa umožní, aby sa okamžite spojila s najbližším príslušným zástupcom štátu, ktorého je občanom.
4. Ak štát vezme podľa tohto článku osobu do väzby, upovedomí okamžite štát, v ktorom je lietadlo registrované, štát uvedený v článku 4 ods.1 písm. c), štát, ktorého občanom je zadržaná osoba, a pokiaľ to považuje za vhodné, ktorékoľvek ďalšie zainteresované štáty o skutočnosti, že táto osoba je vo väzbe, a o okolnostiach oprávňujúcich na jej vzatie do väzby. Štát, ktorý vykonáva predbežné vyšetrovanie uvedené v odseku 2 tohto článku, bez meškania oznámi svoje zistenia spomínaným štátom a uvedie, či zamýšľa vykonávať jurisdikciu.

Článok 7

Zmluvný štát, na území ktorého sa údajný páchatel' zistí, bude povinný, pokiaľ ho nevydá, bez akejkoľvek výnimky a či už bol trestný čin spáchaný na jeho území, alebo nie, predložiť prípad príslušným orgánom za účelom trestného stíhania. Tieto orgány rozhodnú rovnakým spôsobom ako v prípade ktoréhokoľvek iného závažného trestného činu podľa práva tohto štátu.

Článok 8

1. Trestný čin sa bude považovať za zahrnutý do každej zmluvy o vydávaní, ktorá existuje medzi zmluvnými štátmi, ako trestný čin podliehajúci vydaniu. Zmluvné štáty sa zaväzujú, že zahrnú trestný čin ako trestný čin podliehajúci vydaniu do každej zmluvy o vydávaní, ktorú medzi sebou uzavru.
2. Ak zmluvný štát, ktorý vydanie viaže na existenciu zmluvy, bude požiadaný iným zmluvným štátom, s ktorým nemá žiadnu zmluvu o vydávaní, o vydanie páchatela, môže podľa svojej úvahy považovať tento Dohovor za právny podklad pre vydanie, pokiaľ ide o tento trestný čin. Vydanie páchatela bude podliehať ostatným podmienkam ustanoveným právnym poriadkom štátu, ktorý bol o vydanie požiadaný.
3. Zmluvné štáty, ktoré neviažu vydanie páchatela na existenciu zmluvy, uznajú trestný čin medzi sebou za trestný čin podliehajúci vydaniu podľa podmienok ustanovených zákonom štátu, ktorý bol o vydanie požiadaný.
4. Na účel vydania páchatela medzi zmluvnými štátmi sa bude k trestnému činu pristupovať ako k činu spáchanému nielen v mieste, kde sa stal, ale aj na území štátov, ktoré sa žiadajú, aby založili svoju jurisdikciu v súlade s článkom 4 ods.1.

Článok 9

1. Keď došlo alebo má dôjsť ku ktorémukoľvek z činov spomenutých v článku 1 písm. a), podniknú zmluvné štáty všetky vhodné opatrenia, aby sa kontrola lietadla navrátila do rúk jeho oprávneného veliteľa alebo aby jeho kontrola nad lietadlom zostala zachovaná.
2. V prípadoch upravených v predchádzajúcom odseku ktorýkoľvek zmluvný štát, v ktorom sa lietadlo alebo jeho cestujúci alebo posádka nachádzajú, umožní pokračovanie cesty cestujúcim

a posádke čo najskôr, ako to bude uskutočniteľné a bez meškania vráti lietadlo a jeho náklad osobám, ktoré sú na vlastníctvo oprávnené.

Článok 10

1. Zmluvné štáty si navzájom poskytnú v čo najväčšej miere pomoc v súvislosti s trestným konaním začatým pre trestný čin a iné činy uvedené v článku 4. Právo štátu, ktorému bola žiadosť zaslaná, bude platiť vo všetkých prípadoch.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa nebudú dotýkať záväzkov zo žiadnej inej zmluvy - dvojstrannej alebo mnohostrannej, ktorou sa spravuje alebo bude spravovať úplne alebo čiastočne vzájomná pomoc v trestných veciach.

Článok 11

Každá zmluvná strana oznámi v súlade so svojim vnútorným právom Rade Medzinárodnej organizácie pre civilné letectvo čo najskôr akékoľvek podstatné informácie, ktoré má k dispozícii:

- a) o okolnostiach trestného činu;
- b) o krokoch podniknutých podľa článku 9;
- c) o opatreniach podniknutých voči páchatelovi alebo údajnému páchatelovi a najmä o výsledkoch každého vydávacieho konania alebo iného právneho konania.

Článok 12

1. Každý spor medzi dvoma alebo viacerými zmluvnými štátmi týkajúci sa výkladu alebo použitia tohto Dohovoru, ktorý sa nemôže vyriešiť rokovaním, postúpi sa na požiadanie jedného z nich na arbitrážne konanie. Ak do šiestich mesiacov od dátumu požiadania o arbitráž strany nie sú schopné dohodnúť sa na organizácii arbitráže, môže ktorákoľvek z týchto strán vzniesť spor na Medzinárodný súdny dvor v súlade so Štatútom Dvora.
2. Každý štát môže pri podpise alebo ratifikácii tohto Dohovoru alebo pri prístupe k nemu vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaný predchádzajúcim odsekom. Ostatné zmluvné štáty nebudú viazané predchádzajúcim odsekom vo vzťahu k žiadnemu zmluvnému štátu, ktorý takúto výhradu urobil.
3. Ktorýkoľvek štát, ktorý urobí výhradu podľa predchádzajúceho odseku, môže v ktoromkoľvek čase odvolať túto výhradu tým, že upovedomí depozitárne vlády.

Článok 13

1. Tento Dohovor sa otvorí na podpis v Haagu 16. decembra 1970 štátom, ktoré sa zúčastnia na Medzinárodnej konferencii o leteckom práve, ktorá sa koná v Haagu od 1. do 16. decembra 1970 (ďalej Haagska konferencia). Po 31. decembri 1970 sa Dohovor otvorí na podpis všetkým štátom v Moskve, Londýne a Washington. Ktorýkoľvek štát, ktorý nepodpíše tento Dohovor pred jeho nadobudnutím platnosti podľa odseku 3 tohto článku, môže k nemu kedykoľvek pristúpiť.
2. Tento Dohovor bude podliehať ratifikácii signatárnych štátov. Ratifikačné listiny a listiny o prístupe budú uložené u vlád Zväzu sovietskych socialistických republík, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a Spojených štátov amerických, ktoré sa týmto určujú za depozitárne vlády.
3. Tento Dohovor nadobudne platnosť tridsať dní po dátume uloženia ratifikačných listín desiatich signatárnych štátov tohto Dohovoru, ktoré sa zúčastnili na Haagskej konferencii.
4. Pre ostatné štáty nadobudne tento Dohovor platnosť dňom nadobudnutia platnosti tohto Dohovoru podľa odseku 3 tohto článku alebo tridsať dní po dátume uloženia ich ratifikačných listín alebo listín o prístupe podľa toho, k čomu dôjde neskôr.
5. Depozitárne vlády budú bez meškania informovať všetky signatárne a prístupujúce štáty o dátume každého podpisu, o každom dátume uloženia ratifikačných listín alebo listín o prístupe, dátume nadobudnutia platnosti tohto Dohovoru a iných oznámeniach.
6. Len čo tento Dohovor nadobudne platnosť, budú ho registrovať depozitárne vlády podľa článku 102 Charty OSN a podľa článku 83 Dohovoru o medzinárodnej civilnej doprave (Chicago 1944).

Článok 14

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže vypovedať tento Dohovor písomnou notifikáciou deponitárnym vládam.
2. Výpoveď nadobudne platnosť šesť mesiacov po dni, v ktorom deponitárne vlády dostanú notifikáciu.

Na dôkaz toho podpísaní splnomocnení, riadne na to splnomocnení svojimi vládami, podpísali tento Dohovor.

Dané v Haagu šesťnásteho decembra tisíc deväťsto sedemdesiat v troch origináloch, z ktorých každý je vyhotovený v štyroch autentických textoch v anglickom, francúzskom, ruskom a španielskom jazyku.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

